

[Erhard Jakobsen]

sandelig ikke slippe? Formueskatten har altid været en misundelsesskat – det har været den eneste begrundelse, ligesom bilskatter og ejendomsskatter – lad de rige betale. Kunne man ikke blive enige om, at den halve milliard kan vi roligt skaffe udvej for, når vi alligevel er ved at omgruppere forskellige ting? Vi finder, at der ville være god grund til at tage det op i denne skattedebat.

Så må jeg sige, at jeg har fået refereret, at en af talerne på Venstres landsmøde mente at kunne skitsere Centrum-Demokraternes holdning til de offentlige udgifter og skatter som denne, at Centrum-Demokraterne staver skattetryk med »g«, det er en omskrivning af et godt mundheld, som jeg brugte herinde engang.

Det er ikke Centrum-Demokraterne, der gør det. Nej, det er næsten halvdelen af befolkningen, der med god grund kunne gøre det, for de får mere fra det offentlige, end de nogen sinde når at betale, og derfor er skattehøjden grundlaget for, at de kan have den levestandard, de har nu. Det var sådan, jeg sagde det, og det er sådan, det skal forstås.

Men det betyder sandelig ikke, at Centrum-Demokraterne ikke er parat til at være med til at spare, og det kan jeg sige på forhånd. Statsministeren sagde udtrykkeligt i tv, at han ville gøre alt, hvad han kunne, for at undgå et valg, hvilket jeg synes er helt rimeligt og fornuftigt. Og så sagde statsministeren: Men vi finder os ikke i, at et flertal uden om regeringen pålægger store nye milliardafgifter. Jeg kan forsikre statsministeren for, at det kommer ikke til at ske, for hvis det flertal skal skabes, skal vi være med, og det er vi selvfølgelig ikke.

Vi har modsat os, at regeringen talte om øget brugerbetaling, det er noget, regeringen må tale med Socialdemokratiet om, hvor langt man mener det er forsvarligt at gå over for fagbevægelsen og andre. Men det er klart, at Centrum-Demokraterne er ikke parat til at øse nogle milliarder kroner ud, for så stiger jo det underskud på statens budget, som partierne ved Marienborgmødet var enige om ikke måtte stige. Det er så vigtigt, at man holder fast ved den problemstilling.

Men jeg vil gerne sige også til ministrene, hvis nogle ministre nu, efter i syv år at have siddet på deres ministerposter, har fundet ud af, at der er for meget bureaukrati i deres ministerium og derfor vil afbureaukratisere, at det kan

vi andre da ikke have noget imod. Det er lidt sent, men all right, det skal man da bare gøre. Hvis man også efter syv års forløb finder, at man har for mange mennesker gående, så er det da på tide, at man begynder at finde ud af, at man skal nok smide nogle af dem ud. Der er set fra vort synspunkt frit slag. Der vil ikke komme nogen indvendinger. Men vi vil ikke have, at man fortæller borgerne, at så bliver de bedre betjent, den går ikke. Det er klart, at vi i hvert fald vil bede om en forsikring om, at det ikke går ud over den tid, sagsbehandlingen tager, og i det hele taget over borgernes behandling.

Da jeg var borgmester, hvor statsministeren var viceborgmester, havde vi en dygtig kommunaldirektør, en af de dygtigste, der har været i Danmark. Han sagde: »Borgmester, jeg siger til enhver, der bliver ansat her: Vær opmærksom på, at der står med usynlig skrift på alle husets vægge, usynligt for borgerne: Husk, De er til for borgernes skyld.«

Det burde være en grundregel for enhver offentligt ansat: Husk, De er til for borgernes skyld.

Men så kan det altså heller ikke nytte noget, at man taler alt for meget om den form for produktivitet og effektivitet, der går ud på, at man skal smide så mange ud af socialkontoret og så mange ud af skattekontoret i timen som muligt. For det stemmer ikke rigtig med det, der er fundamentalt. Folk skal ikke mene, det er bureaukrati, men at det er en reel, god behandling, de får, og det har man krav på, når man betaler sin skat til en kommune.

Men som sagt, Centrum-Demokraterne yder gerne bistand til at spare på de punkter, der har været nævnt her.

Må jeg så sige, at der er én ting, vi trænger til at høre klart fra regeringen i dag. Det har ligesom været antydnet, at der ikke rigtig var råd til i fremtiden at betale folkepensionen. Vi må have gjort helt klart, at det er der ikke tale om. Der er ikke tale om, at den folkepension, som vi i dag har råd til, den har vi ikke råd til i fremtiden. Det må gøres helt klart. Jeg vil tro, at tankegangen er den, at vi ikke kan leve op til de krav, folk i fremtiden måske vil stille, de folk, der er mere forvænt end dem, der i dag er gamle. Jeg er helt enig i tanken om pension, men jeg synes, det skal gøres klart, for jeg har mødt det rundt omkring ved Landsforeningen Ældre Sagens møder, at folk med lidt skræk i øjnene siger: Jamen